

UCHWAŁA NR 19/2018
ZARZĄDU POWIATU NOWOSĄDECKIEGO

z dnia 12 grudnia 2018 r.

**w sprawie odwołania Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Sąddeckie
Pogotowie Ratunkowe w Nowym Sączu - Pana Józefa Zygmunta.**

Na podstawie art. 70 §1 i §3 Kodeksu pracy w związku z art. 32 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 995 ze zm.) oraz art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 15.04.2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r., poz. 2190 ze zm.), Zarząd Powiatu Nowosądeckiego uchwala co następuje:

§ 1. Odwołuje się Pana Józefa Zygmunta ze stanowiska Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej - Sąddeckie Pogotowie Ratunkowe w Nowym Sączu z przyczyn podanych w uzasadnieniu uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Zarządu Powiatu Nowosądeckiego.

§ 3. Uchwała wchodzi z życie z dniem podjęcia.

Starosta Nowosądecki

Marek Kwiatkowski

Wicestarosta Nowosądecki

Antoni Koszyk

Członek Zarządu

Edward Ciągło

Członek Zarządu

Marian Dobosz

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 70 §1 i §3 Kodeksu pracy pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie - niezwłocznie lub w określonym terminie - odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał. Odwołanie jest równoznaczne z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia, jeżeli nastąpiło z przyczyn, o których mowa w art. 52, tj. z winy pracownika (§1 pkt 1 ciężkie naruszenie przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych).

Powodem odwołania Pana Józefa Zygmunta jest ciężkie naruszenie obowiązków służbowych, stwierdzone podczas kontroli przeprowadzonej przez Zespół ds. Kontroli i Analiz Starostwa Powiatowego w Nowym Sączu w okresie: 29 sierpnia – 26 października 2018 r. tj.:

- brak realizacji części zaleceń pokontrolnych z 2017 r.,
- nieprawidłowe gospodarowanie środkami finansowymi w okresie objętym kontrolą, tj. rok 2017 oraz 2018 – do sierpnia 2018 r.,
- brak należytej kontroli zarządczej wymaganej przepisami art. 68 ust. 1 ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2077, ze zm.).

Zgodnie z § 15 ust. 2 statutu SP ZOZ Sąddeckie Pogotowie Ratunkowe w Nowym Sączu stanowi, iż Dyrektor samodzielnie podejmuje decyzje dotyczące zarządzania i funkcjonowania podmiotu i ponosi za nie odpowiedzialność.

Ponadto oczywiste jest w ustalonych okolicznościach, iż kierownik podmiotu leczniczego naruszył art. 44 ust. 3 pkt. 1 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2077, ze zm.) poprzez dokonywanie wydatków publicznych w sposób niecelowy, nieoszczędny, z pominięciem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów oraz optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów.

W tym miejscu należy stwierdzić, iż w okolicznościach niniejszej sprawy brak było podstaw prawnych do zasięgnięcia opinii Rady Społecznej podmiotu leczniczego, albowiem przepis art. 48 ust. 2 lit. d ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. 2018 r., poz. 2190 ze zm.) nie jest skierowany do podmiotu tworzącego, a jego adresatem jest jedynie rada społeczna. Określa on jedynie kompetencje rady społecznej, ale nie tworzy obowiązków po stronie podmiotu tworzącego. Obowiązek zasięgnięcia opinii rady nie został w nim wyrażony wprost (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2017 r., sygn. akt: IV SA/Po 673/16). Rada społeczna podmiotu leczniczego nie ma wobec kierownika zakładu kompetencji władczych, a nadto podmiot tworzący nie ma obowiązku zasięgać jej opinii nawet w sprawach z zakresu jej kompetencji. W większości spraw będących w zakresie przekazanych mu zadań organ ten wyraża tylko swoje stanowisko w formie niewiążących wniosków i opinii. Z literalnej analizy przepisu art. 48 ust. 2 pkt. d ustawy o działalności leczniczej wynika, że zarówno podmiot tworzący, jak i kierownik nie mają obowiązku z własnej woli poddawać pod opinię wszystkich kwestii związanych z funkcjonowaniem podmiotu leczniczego. Wskazanie zatem w [art. 48 ust. 2](#) katalogu spraw, którymi może się zajmować rada społeczna, jest wyłącznie określeniem granic jej aktywności wnioskowej a nie wskazaniem formalnego obowiązku konsultacyjnego. Podobne stanowisko wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 11 lutego 2000 r., [I SA 1603/99](#), zgodnie z którym - w świetle przepisu [art. 46 ust. 1e](#) u.z.o.z. - tylko wnioski rady społecznej SPZOZ-u stanowią jej uprawnienie, opinie zaś są jej obowiązkiem, przy czym obowiązek przedstawienia opinii na żądanie właściwego podmiotu nie jest równoznaczny z obowiązkiem zasięgnięcia opinii przez właściwy podmiot.